

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 30. oktobra 2007 (30.10)
(OR. en)**

14519/07

**AUDIO 37
TELECOM 129
CONSOM 124
PI 43**

SPREMNA OPOMBA

od: g. Jordija AYETA PUIGARNAUJA, direktorja, v imenu generalne sekretarke Evropske komisije

datum prejema: 25. oktober 2007

za: g. Javierja SOLANO, generalnega sekretarja/visokega predstavnika

Zadeva: **ŠESTO POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ o uporabi Direktive 89/552/EGS o „televiziji brez meja”**

Delegacije v prilogi prejmejo dokument Komisije COM(2007) 452 konč.

Priloga: COM(2007) 452 konč.

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 24.10.2007
COM(2007) 452 konč.

**ŠESTO POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU,
EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

o uporabi Direktive 89/552/EGS o „televiziji brez meja”

**ŠESTO POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU,
EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

o uporabi Direktive 89/552/EGS o „televiziji brez meja”

KAZALO

1.	Uvod.....	3
1.1.	Ozadje tega poročila	3
1.2.	Razvoj televizijskega trga v Evropi.....	3
2.	Uporaba Direktive.....	4
2.1.	Sodna pristojnost (člen 2).....	4
2.2.	Dogodki velikega pomena za družbo (člen 3a)	5
2.3.	Spodbujanje distribucije in produkcije televizijskih programov (člena 4 in 5)	6
2.4.	Uporaba pravil o oglaševanju (členi 10 do 20)	6
2.5.	Zaščita mladoletnikov in javnega reda (členi 2a, 22 in 22a).....	7
2.6.	Uskladitev med nacionalnimi organi in Komisijo	7
3.	Predlog za Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah (AVMS)	8
4.	Mednarodni vidiki	9
4.1.	Širitev – napovedi.....	9
4.2.	Mednarodni okvir za kulturno raznolikost.....	9
4.3.	Sodelovanje s Svetom Evrope.....	10
5.	Sklepi	10

1. UVOD

1.1. Ozadje tega poročila

S tem sporočilom in v skladu s členom 26 Direktive 89/552/EGS¹, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES² (direktiva o „televiziji brez meja“, v nadaljnjem besedilu „Direktiva“), Komisija podaja Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru šesto poročilo o uporabi. Poročilo obravnava izvajanje Direktive v obdobju 2005–2006.

Glavni cilj tega poročila je opisati in analizirati poglobljena dejstva v zvezi z izvajanjem Direktive v referenčnem obdobju³. Ker je Komisija sprejela predlog za posodobitev Direktive, se bo to poročilo nanašalo tudi na najnovejše dosežke v zvezi s tem zakonodajnim predlogom, ki ga trenutno pregledujeta Svet in Parlament v okviru postopka soodločanja⁴.

1.2. Razvoj televizijskega trga v Evropi

V zadnjih letih se je televizijski trg soočal s pomembnimi, tako gospodarskimi kot tudi tehnološkimi izzivi. Ob upoštevanju stabilnosti prihodkov za tradicionalne finančne tokove, kot so pristojbine za dovoljenja in oglaševanje, je nadaljnja diverzifikacija virov prihodkov, povezana s povečanjem števila storitev, sektorju za oddajanje omogočila, da izboljša svojo skupno gospodarsko uspešnost v smislu realizacije (skupni neto prihodki radijskih/TV podjetij leta 2004 so znašali okrog 72,8 milijard EUR, kar je 7,9 % povečanje v primerjavi z letom 2003⁵). Vendar pa ta trend ni preprečil koncentracije operaterjev v določenih območjih, kot je Pay-TV, kjer pogoji poslovanja v mnogih primerih niso omogočali hkratne prisotnosti več operaterjev na posameznih nacionalnih trgih.

Razvoj oddajanja programskih vsebin digitalne televizije in še novejša IPTV (televizija prek interneta) ter drugih oblik spletne vsebine je uvedel še en element spremembe v radiotelevizijski industriji, ki zdaj lahko poveča ponudbo svojih storitev do prej neslutene obsega. Ti tehnološki dosežki bodo zagotovo še naprej vplivali na sektor v prihodnjih letih in povečevali konkurenčni boj znotraj sektorja, tudi zaradi prihoda novih konkurentov. Vendar pa je trenutno nemogoče predvideti, kateri poslovni model bo imel največ koristi od spreminjajočih se tehnoloških pogojev. Kakor koli že, Komisija je leto 2012 določila kot okvirni cilj za opustitev analognega oddajanja⁶.

¹ UL L 298, 17.10.1989, str. 23.

² UL L 202, 30.7.1997, str. 60.

³ Sledi petemu poročilu o uporabi (COM(2006) 49 konč.).

⁴ Več informacij o posodobitvi Direktive je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm.

⁵ Evropski avdiovizualni observatorij (European Audiovisual Observatory), Letopis 2006.

⁶ Sporočilo z dne 24. maja 2005, COM(2005) 204 konč.

Število storitev, ki so bile na voljo v razširjeni Skupnosti sredi leta 2006, je preseгло prejšnje napovedi. Poleg 122 analognih nacionalnih kanalov je bilo na voljo okrog 1335 digitalnih kanalov na več platformah (kabelska, satelitska, zemeljska, IPTV)⁷. Številni izmed teh kanalov so bili namenjeni trgu druge države članice ali pa so prihajali iz držav izven Unije. Sredi leta 2006 je bilo takšnih storitev 370⁸. Ocenjuje se, da poleg kanalov, ki so na voljo na nacionalni ali nadnacionalni ravni, obstaja približno 3000⁹ regionalnih kanalov.

Gledalci, soočeni s tako povečano in raznoliko ponudbo, niso bistveno spremenili svojih splošnih vzorcev gledanja. Jasno je, da se je občinstvo še bolj razdrobilo, saj so gledalci do določene mere prešli na nove digitalne kanale. Vendar pa se ni uresničilo dolgo napovedovano zmanjšanje časa, porabljenega za gledanje televizije, ki naj bi bilo posledica večje uporabe interneta. V nekaterih državah se je čas gledanja televizije leta 2005 povečal v primerjavi z letom 2004 (Belgija, Francija, Irska, Poljska). Madžarska še naprej ostaja država, kjer se televizija gleda najdlje (265 minut/dan), medtem ko se na Danskem gleda najmanj časa (153 minut/dan).

2. UPORABA DIREKTIVE

2.1. Sodna pristojnost (člen 2)

Načelo države izvora je eden od temeljev Direktive. V skladu s tem načelom je storitvam, ki so v skladu z zakonodajo države, kjer imajo njihovi ponudniki sedež, omogočen prost pretok na notranjem trgu Skupnosti. Vendar člen 2a(2) Direktive državam članicam omogoča, da odstopajo od člena 2a(1), kadar televizijski program, ki prihaja iz druge države članice, očitno, resno in huje krši člen 22(1) ali (2) in/ali člen 22a.

Na podlagi te določbe je vlada Združenega kraljestva Komisijo obvestila, da namerava 20. decembra 2004 prepovedati televizijsko storitev, znano pod imenom „Extasi TV“. Kot razlog je vlada navedla, da je ta televizijska storitev očitno, resno in huje kršila člen 22 Direktive. Storitve se je prenašala prek naprav, povezanih s satelitom, ki so v Španiji, vendar pa je same programe sestavljalo in urejalo podjetje Digital World Television (DWT) s sedežem v Italiji. Zaradi tega je obstajala negotovost o tem, katera država članica – Italija ali Španija – je sodno pristojna za tega izdajatelja televizijskega programa.

Združeno kraljestvo je izpolnilo vse zahteve glede posvetovanja, kršitve pa so se dogajale še naprej. V pismu z dne 9. februarja 2005 je Združeno kraljestvo Komisijo obvestilo, da je bila na podlagi oddelka 177 Zakona o radiodifuziji iz leta 1990 (Broadcasting Act 1990) izdana odredba, s katero naj bi se odpravila zakonitost nekaterih dejanj, ki so potrebna za učinkovit sprejem zadevne storitve v Združenem kraljestvu. Dne 11. julija 2005 je Komisija odločila, da so na

⁷ Evropski avdiovizualni observatorij, Letopis 2006.

⁸ Evropski avdiovizualni observatorij, Letopis 2006.

⁹ Evropski avdiovizualni observatorij, Letopis 2006.

podlagi člena 2a(2) Direktive¹⁰ ukrepi Združenega kraljestva skladni z zakonodajo Skupnosti.

Podobne težave so se pojavile pri odločanju o sodni pristojnosti za storitve RTL-TVi, Club RTL in „Plug TV”, in sicer je šlo za vprašanje, ali je zanje pristojna Belgija ali Luksemburg. Na zasedanju Kontaktnega odbora dne 15. novembra 2006 je belgijska delegacija predstavila svoje ugotovitve v zvezi s to zadevo. Sledila je razprava z drugimi zainteresiranimi delegacijami. Delegacije so sklenile, da bodo boljše sodelovale pri iskanju konkretnih rešitev takšnih težav¹¹.

2.2. Dogodki velikega pomena za družbo (člen 3a)

Člen 3a(1) Direktive določa, da lahko države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se poročila o dogodkih, ki veljajo za dogodke velikega pomena za družbo, ne razširjajo na način, ki bi velik del občinstva prikrajšal za možnost spremljanja takšnih dogodkov na brezplačni televiziji. V skladu s členom 3a(2) Direktive mora Komisija preveriti, ali so takšni ukrepi skladni z zakonodajo Skupnosti (potem ko se pri njej prigrasijo), nato pa te ukrepe objavi, potem ko jih države članice dejansko sprejmejo.

15. decembra 2005 je v primeru Infront proti Komisiji¹² prvostopenjsko sodišče odločilo, da je pismo generalnega direktorja za izobraževanje in kulturo, ki organe Združenega kraljestva obvešča, da Komisija nima ugovorov proti ukrepom, ki se nanašajo na televizijsko pokritje dogodkov velikega pomena v tej državi, predstavljalo odločbo v smislu člena 249 Pogodbe ES. Na tej podlagi je sodišče to odločbo iz proceduralnih razlogov razveljavilo, saj ni bila sprejeta v skladu s predpisi Komisije o kolegijem postopku, delegiranju in izvrševanju odločb.

Na podlagi te sodbe je Komisija sprejela novo odločbo o ukrepih Združenega kraljestva v skladu s svojimi lastnimi predpisi o kolegijem postopku, delegiranju in izvrševanju odločb. Komisija je tudi vsa svoja preverjanja ukrepov držav članic, ki so bili priglašeni pred sodbo v zvezi s podjetjem Infront, uskladila z ugotovitvami sodišča in sprejela odločbe Komisije, ki jih je treba skupaj z nacionalnimi ukrepi objaviti v Uradnem listu v skladu s členom 3a(2) Direktive¹³.

Poleg tega bo Komisija ukrepala v skladu z ugotovitvami sodišča v zvezi z vsemi ukrepi držav članic, ki so bili priglašeni Komisiji po sodbi v zvezi s podjetjem Infront. To je že bilo opravljeno pri osnutkih ukrepov, ki jih je Finska priglasila Komisiji dne 2. oktobra 2006. Ti ukrepi so bili predmet preverjanja s strani Komisije, potem ko je Kontaktni odbor o njih izdal ugodno mnenje. Kot je bilo že navedeno, je bila uradna odločitev o skladnosti teh ukrepov z zakonodajo

¹⁰ C(2005) 2335 konč.

¹¹ Glej odstavek 2.6 spodaj.

¹² Primer T-33/01, Poročila Evropskega sodišča 2005, stran II-05897.

¹³ Odločbe z dne 25. junija 2007, še neobjavljene.

Skupnosti sprejeta in bo objavljena skupaj z ukrepi, sprejetimi na nacionalni ravni¹⁴.

2.3. Spodbujanje distribucije in produkcije televizijskih programov (člena 4 in 5)

22. avgusta 2006 je Komisija sprejela Sedmo sporočilo o uporabi členov 4 in 5 Direktive. Poročilo pokriva EU-25 v referenčnem obdobju 2003–2004¹⁵.

Povprečen čas oddajanja evropskih del v EU-25 je bil 65,18 % v letu 2003 in 63,32 % v letu 2004, kar predstavlja padec za 3,63 % v štirih letih (2001–2004). Če pa si ogledamo obdobje šestih let (1999–2004), lahko ugotovimo skupen porast programskega deleža evropskih del za 2,64 %. Pri oceni napredka na podlagi člena 4 Direktive je treba upoštevati dva dejavnika. Prvi je ta, da je v številkah za leto 2004 upoštevanih deset držav članic, ki so se pridružile EU leta 2004. Drugi pa je ta, da se je spremenila metoda izračunavanja, saj so zdaj v izračun povprečnih programskih deležev evropskih del vključeni tudi sekundarni kanali z deleži občinstva, nižjimi od 3 %. Rezultati kažejo, da se je programski delež evropskih del, ne glede na rahlo padajoči kratkoročni trend, v EU stabiliziral na ravni znatno nad 60 % skupnega oddajnega časa, ki ga je treba pri tej oceni upoštevati. To je spodbuden razvoj zlasti za deset držav članic, ki so bile prvič upoštevane pri tem spremljanju. Pomembno je tudi omeniti, da je stopnja usklajenosti za EU kot celoto narasla za več kot 4 točke v tem referenčnem obdobju. Tako je bila uporaba člena 4 Direktive na evropski ravni v splošnem zadovoljiva.

Delež evropskih del, ki so jih pripravili neodvisni producenti, je v EU-25 znašal 31,39 % leta 2003 in 31,50 % leta 2004. Omembe vredno je, da pri tem ni skoraj nobene razlike med kanali v EU-15 in tistimi iz desetih držav članic, ki so se pridružile EU leta 2004, pri katerih je ta delež v povprečju znašal 31,55 %, kar je več kot pri kanalih EU-15 (31,47 %). V celoti je v primerjavi s prejšnjimi referenčnimi obdobji opaziti padec za 6,25 % v šestih zaporednih letih (1999–2004). Vendar je raven oddajanja evropskih del iz zadnjega obdobja, ki so jih pripravili neodvisni producenti, še vedno razmeroma visoka (nad eno petino skupnega oddajnega časa, ki ga je treba pri tej primerjavi upoštevati). Delež evropskih del, ki so jih pripravili neodvisni producenti, je visoko nad ciljem 10 %, določenim v členu 5 Direktive.

2.4. Uporaba pravil o oglaševanju (členi 10 do 20)

Med referenčnim obdobjem je Komisija izvajala postopke za ugotavljanje kršitev zlasti v povezavi s kršitvami pravil o oglaševanju. Te so bile ugotovljene na podlagi pritožb državljanov ali na podlagi spremljanja, ki ga je opravil neodvisni svetovalec. Ta neodvisni svetovalec je predložil nacionalna poročila, ki so vsebovala zadevna dejstva in dokaze v zvezi s konkretno uporabo kvantitativnih pravil o televizijskem oglaševanju s strani izdajateljev

¹⁴ Finska vlada je sprejela te ukrepe 22. februarja 2007. Komisiji so bili priglašeni 26. marca 2007.

¹⁵ Evropska komisija trenutno pripravlja Osmo sporočilo o uporabi členov 4 in 5 za obdobje 2005–2006.

televizijskih programov iz nekaterih držav članic v določenem časovnem obdobju. Leta 2006 je bilo pregledano stanje v petih državah članicah, ustreza poročila pa so bila pravilno predložena Komisiji, ki bo zagotovila ustrezno primerno spremljanje.

Potem ko je Komisija leta 2004 na podlagi poročila o spremljanju, ki ga je pripravil neodvisni svetovalec, poslala Kraljevini Belgiji svoje utemeljeno mnenje, je opravila še temeljite pogovore z belgijskimi oblastmi. Glede na izboljšave, ki so jih medtem dosegla regulativna telesa pri svojem spremljanju dejavnosti izdajateljev televizijskih programov, za katere so pristojna, je Komisija sklenila, da primer zaključi 4. aprila 2006¹⁶. Italiji je bil poslan uradni pisni opomin zaradi uvedbe kratkih oglasnih spotov, običajno imenovanih minispoti, med prenašanjem nogometnih tekem, ki so bili ocenjeni kot kršitev pravil iz Direktive. Ta postopek – uveden zaradi neupoštevanja predpisov Direktive – je Komisija končno zaključila 12. decembra 2006 po spremembah v italijanski zakonodaji o TV oglaševanju¹⁷.

2.5. Zaščita mladoletnikov in javnega reda (členi 2a, 22 in 22a)

Leta 2004 je Komisija *Nacionalno združenje za zaščito in dobro počutje živali (Asociación Nacional para la Protección y el Bienestar de los Animales (ANPBA))* obvestila, da bo zavrnila prošnjo tega združenja, da španskim izdajateljem televizijskih programov prepove predvajanje bikoborb, ob upoštevanju, da ni nobenih pritožb iz držav članic, v katerih je možen sprejem teh programov, ki bi kazale na namen teh držav, da odstopijo od načela svobode sprejemanja iz člena 2a(2) Direktive. Po prejemu tega pisma je združenje ANPBA vložilo pritožbo pri varuhu človekovih pravic. Na podlagi pregleda tega primera slednji pri obravnavi pritožbe ni ugotovil nikakršnih nepravilnosti s strani Komisije, zato je v skladu s tem s sklepom z dne 12. januarja 2006¹⁸ primer zaključil. Komisija je medtem primer že zaključila¹⁹.

20. decembra 2006 sta Evropski parlament in Svet sprejela Priporočilo o varstvu mladoletnikov in človeškega dostojanstva ter o pravici do ugovora. Priporočilo nadgrajuje starejše priporočilo Sveta iz leta 1998, ki ostaja v veljavi. Področje uporabe razširja toliko, da vključi medijsko pismenost, sodelovanje in izmenjavo izkušenj ter dobrih praks med (samo- in ko-) regulativnimi telesi, ukrepe proti diskriminaciji v vseh medijih in pravico do ugovora v zvezi s spletnimi mediji. Komisija bo izdajala redna poročila o izvajanju in učinkovitosti tega priporočila ter ga po potrebi revidirala.

¹⁶ Večino kršitev te Direktive, navedenih v poročilu o spremljanju, so zagrešili izdajatelji televizijskih programov iz Flandrije. Od takrat je opaziti bistven napredek pri nadzoru izdajateljev televizijskih programov in načinu njihovega izvajanja predpisov iz flamske Odredbe o medijih. Poleg tega je flamska vlada 10. februarja 2006 ustanovila Flamsko regulativno telo za medije (Vlaamse Regulator voor de Media), ki ima več pooblastil kot prejšnji Commissariaat van de Media.

¹⁷ Glej zlasti spremembe člena 4 Sklepa („delibera“) št. 538/01/CSP, ki jih uvaja Sklep („delibera“) 250/04/CSP.

¹⁸ Pritožba 3133/2004 JMA proti Evropski Komisiji, sklep je objavljen na spletni strani: <http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/043133.htm>.

¹⁹ Sklep je bil sprejet 12. oktobra 2005.

2.6. Uskladitev med nacionalnimi organi in Komisijo

Sestanki Kontaktnega odbora so potekali 6. aprila 2005 [22. sestanek], 14. oktobra 2005 [23. sestanek] in 15. novembra 2006 [24. sestanek]. Na svojem 21. sestanku 21. oktobra 2004 je Kontaktni odbor sklenil, da svoje zapisnike javno objavi, da bi tako povečal preglednost. Objavljeni so na spletni strani Komisije.²⁰

Odbor je spremljal priprave za revizijo direktive o „televiziji brez meja“, večkrat obravnaval vprašanja v zvezi s sodno pristojnostjo in na splošno spremljal zadeve, povezane z uporabo Direktive. V sklopu 24. sestanka sta delegaciji Luksemburga in Belgije izrazili svojo pripravljenost najti rešitev, ki bi zagotovila, da bo podjetje CLT spoštovalo obveznosti v zvezi z avdiovizualno produkcijo v skladu s predpisi francoske skupnosti Belgije. V okviru istega sestanka je odbor dal ugodno mnenje o finskih ukrepih na podlagi člena 3a direktive o „televiziji brez meja“ (pomembni dogodki).

Poleg sestanka iz marca 2005 o spodbujanju sovraštva v televizijskih programih izven Evropske unije, kot sta *Al Manar* ali *Sahar 1*, je komisarka Reding marca 2006 sklicala letni sestanek Visoke skupine nacionalnih regulativnih organov (High Level Group of National Regulatory Authorities). Obravnavali so več vprašanj, zlasti glede nadaljnjega spremljanja izpolnjevanja nekaterih obveznosti, sprejetih marca 2005 z namenom varovanja temeljnih svoboščin, vsebovanih v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah in Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

3. PREDLOG ZA DIREKTIVO O AVDIOVIZUALNIH MEDIJSKIH STORITVAH (AVMS)

Zakonodajni predlog za posodobljene direktivo o avdiovizualnih storitvah je bil sprejet decembra 2005²¹. Sprejetje je sledilo dvema javnima posvetovanjema v letih 2003 in 2005 ter konferenci interesnih skupin, ki je potekala septembra 2006 v Liverpoolu.²²

Zakonodajni predlog trenutno v postopku soodločanja obravnavata Parlament in Svet. Po prvi razpravi v maju 2006 na predlog Komisije je bil v Svetu 13. novembra 2006 pod finskim predsedovanjem sprejet dogovor o splošnem pristopu.

Pri prvem branju 31. decembra 2006 je Parlament v glavnem potrdil predlog Komisije z jasnim soglasjem o področju uporabe, koregulaciji in samoregulaciji, evropskih delih in dvotirnem pristopu. Sprejete spremembe so večinoma skladne s splošnim pristopom Sveta²³. Komisija je svoj spremenjeni predlog sprejela 29.

²⁰ http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/contact_comm/index_en.htm.

²¹ http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm.

²² http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/index_en.htm.

²³ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2006-0559+0+DOC+XML+V0//EN&language=EN>.

marca 2007. Politični sporazum o skupnem stališču je bil sprejet 24. maja 2007 pod nemškim predsedovanjem²⁴.

4. MEDNARODNI VIDIKI

4.1. Širitev – napovedi

EU se je po pristopu Romunije in Bolgarije 1. januarja 2007 povečala v obravnavanem obdobju s 25 na 27 držav članic. Odnosi med Unijo in (takratnima) državama kandidatka so se razvijali v skladu s predpristopnimi strategijami. Komisija je ta proces nadzorovala, posebno pozornost pa je namenila razvoju upravnih in sodnih zmogljivosti, ki so potrebne za izvajanje Direktive.

Zdaj so države kandidatke Hrvaška, Turčija in Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija. EU je 3. oktobra 2005 uradno začela pristopna pogajanja s Hrvaško in Turčijo. Pogajanja z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo se še niso začela.

Kar zadeva države Zahodnega Balkana, je Evropski svet že večkrat poudaril njihove možnosti za članstvo v EU. Komisija izvaja strategijo za zблиževanje avdiovizualnih politik teh držav z evropskimi medijskimi standardi v sodelovanju s Svetom Evrope.

4.2. Mednarodni okvir za kulturno raznolikost

Med poročevalnim obdobjem so bili s potrditvijo kulturne raznolikosti na mednarodni ravni sprejeti pomembni ukrepi za podprtje skupnih ciljev evropske avdiovizualne politike.

18. decembra 2006 je Skupnost ratificirala Konvencijo o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja, sprejeto na Generalni konferenci Unesca 20. oktobra 2005, s čimer je odločilno prispevala k zgodnjemu začetku veljavnosti Konvencije (3 mesece po vložitvi 30. listine o ratifikaciji, t.j. 18. marca 2007) in k začetku postopka izvajanja.

Poleg tega je EU opravila niz pogajanj s 17 članicami Svetovne trgovinske organizacije (STO) o spremembah trgovinskih obveznosti pri storitvah v okviru Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami (GATS), na podlagi pristopa 13 držav članic k EU od leta 1995, da bi te obveznosti uskladila z obveznostmi ES-12 in jih združila v en sam Seznam trgovinskih obveznosti, ki velja za vso ES (Zbirni seznam obveznosti GATS za ES-25). Rezultat teh pogajanj je za kulturno raznolikost pozitiven zato, ker ima avdiovizualni sektor zdaj enaka zagotovila po vsej razširjeni EU na podlagi GATS (tj. ni obveznosti glede dostopa na trg in glede nacionalne obravnave), poleg tega je za 25 držav članic

²⁴

Več informacij je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/modernisation/proposal_2005/index_en.htm

zdaj izrecno pojasnjeno, da za pripravo vsebine ne veljajo obveznosti glede telekomunikacijskih storitev, zagotovljeni pa so tudi varnostni ukrepi v zvezi z izključitvijo avdiovizualnih storitev, ki jih omogočajo računalniške in sorodne storitve, iz obveznosti na področju računalniških storitev.

4.3. Sodelovanje s Svetom Evrope

Komisija se udeležuje sestankov Usmerjevalnega odbora za medije in nove komunikacijske storitve (CDMC) kot opazovalec. CDMC usmerja delo vseh strokovnih skupin in podrejenih teles, ki obravnavajo vprašanja v zvezi z mediji in komunikacijami. Najpomembnejše izmed teh teles je Stalni odbor za čezmejno televizijo, ki spremlja izvajanje Konvencije Sveta Evrope o čezmejni televiziji. Ta odbor je v prisotnosti opazovalca iz Komisije nedavno začel pripravljeno delo za revizijo Konvencije. Odločeno je bilo, da se ohrani skladnost obeh instrumentov, ki sta jo obe ustanovi negovali več let.

Evropska komisija je prav tako sprožila pobudo za dvig ravni obveščanja o evropskih avdiovizualnih regulativnih standardih v regiji Zahodnega Balkana in za podporo reformi politike v sodelovanju s Svetom Evrope. Na Zahodnem Balkanu in v Bruslju je potekal niz seminarjev, da bi se omogočila izmenjava informacij o evropskih regulativnih standardih in stanju politike medijev v vsaki izmed držav Zahodnega Balkana. Glavna dosežka te pobude sta bila okrepljeno regionalno sodelovanje in boljša ozaveščenost glede evropskih standardov v zvezi s svobodo medijev ter *pravnege reda* EU²⁵ na avdiovizualnem področju.

5. SKLEPI

Direktiva ostaja učinkovito sredstvo zagotavljanja svobode opravljanja televizijskih storitev v Evropski uniji. Komisija — ki deluje kot varuh Pogodbe — bo še naprej preverjala učinkovito izvajanje Direktive in ukrepala, kadar bo to potrebno, da bi ga zagotovila. Sedmo sporočilo o uporabi členov 4 in 5 Direktive navaja rezultate, ki so v splošnem ugodni z vidika, koliko televizijski kanali izpolnjujejo zahteve glede evropskih del. Tehnološki razvoj in razvoj trga, ki sta odprla pot za razvoj novih avdiovizualnih storitev — na primer storitev na zahtevo — pa obenem potrjujeta potrebo po posodobitvi pravnega okvira EU. To bo storjeno po končnem sprejetju direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki bo uvedla spremembe.

²⁵

http://ec.europa.eu/avpolicy/ext/enlargement/index_en.htm